

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie žalovanej z 30. novembra 2005 týkajúce sa konania podľa článku 81 ES (Prípady K(2005) 4635, konečné znenie, COMP/F/38.354 – Priemyselné vrecia), doručené žalobcovi 14. decembra 2005, v rozsahu, v akom sa ho týka,

subsidiárne, znížiť pokutu, ktorá bola spoločne a nerozdielne uložená žalobcovi,

— zaviazať žalovanú na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobca napáda rozhodnutie Komisie K(2005) 4635, konečné znenie, z 30. novembra 2005 v prípade COMP/F/38.354 – Priemyselné vrecia. V napadnutom rozhodnutí bola spoločne a nerozdielne uložená pokuta spoločnosti RKW AG Rheinische Kunststoffwerke (RKW) a žalobcovi za porušenie článku 81 ES. Podľa Komisie sa zúčastnili na viacerých dohodách a zosúladených postupoch v sektore priemyselných vriec v Belgicku, Nemecku, Španielsku, Francúzsku, Luxembursku a Holandsku.

Na podporu svojej žaloby žalobca tvrdí, že napadnuté rozhodnutie porušuje zásadu, podľa ktorej musí byť konanie správneho orgánu zákonné. Žalovaná rozhodla o spoločnej a nerozdielnej zodpovednosti žalobcu a RKW bez právneho základu alebo splnomocňujúceho predpisu, ktoré by jej to umožňovali.

Okrem toho žalobca tvrdí, že mu bola pripísaná aj zodpovednosť za porušenie zo strany RKW. Podmienky takejto zodpovednosti stanovené Súdny dvorom neboli splnené. Okrem toho bola podľa žalobcu tým, že mu bola pripísaná zodpovednosť za porušenie zo strany RKW, porušená zásada zákonnosti konania správneho orgánu, pretože metóda, ktorú na uloženie pokuty zvolila žalovaná, nemá oporu v splnomocňujúcom predpise, konkrétne v článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17/1962⁽¹⁾. V tejto súvislosti žalobca tiež tvrdí, že boli porušené zásady rovnosti zaobchádzania a proporcionality.

Okrem toho žalobca tvrdí, že bol nesprávne uplatnený článok 15 ods. 2 nariadenia č. 17/1962 a usmernenia k metóde stanovovania pokút. Chybné bolo najmä predloženie a hodnotenie dôkazov vo vzťahu k RKW. Navyše bola RKW vo svetle predchádzajúcej administratívnej praxe uložená neprímerane vysoká pokuta. Pokiaľ ide o východiskovú sumu pokuty stanovujúcu podľa závažnosti porušenia, žalobca tvrdí, že s RKW vo viacerých ohľadoch nebolo zaobchádzané rovnako ako s ostatnými subjektami, ktorým bolo napadnuté rozhodnutie určené. Okrem toho žalobca tvrdí, že Komisia nesprávne posúdila dĺžku trvania porušenia a nevzala v súvislosti s RKW do

úvahy poľahčujúce okolnosti. Nakoniec žalobca tvrdí, že článok 15 ods. 2 nariadenia č. 17/1962 bol tiež porušený, pretože pokuta bola vo svetle uplatnenia Oznámenie o oslobodení od pokút a znížení pokút nesprávne stanovená.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 17. Prvé nariadenie implementujúce články 85 a 86 zmluvy (Ú. v. č. 13 z 21. februára 1962, s. 204; Mim. vyd. 08/001, s. 3).

Žaloba podaná 20. februára 2006 – Elini N.V./ÚHVT**(Vec T-67/06)**

(2006/C 96/45)

*Jazyk žaloby: holandčina***Účastníci konania**

Žalobca: Elini N. V. (Antwerpy, Belgicko) (v zastúpení: F. Cornette a S. Tilsley, advokáti)

Žalovaný: Úrad pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Rolex S.A. (Ženeva, Švajčiarsko)

Návrhy žalobcu

— zrušiť rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu Úradu pre harmonizáciu vnútorného trhu (ochranné známky a vzory) z 12. decembra 2005 (R-725/2004-4),

— zaviazať ÚHVT na náhradu trov konania.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Prihlasovateľ ochrannej známky Spoločenstva: Elini N. V.

Prihlasovaná ochranná známka: obrazová ochranná známka „Elini“ pre tovary triedy 14 (šperky, hodinky, remienky k náramkovým hodinkám, hodinkové sklíčka, puzdrá a retiazky na hodinky, drahé kamene)

Majiteľ ochrannej známky alebo označenia, na ktorom sa zakladá námietka: Rolex S. A.

Ochranná známka alebo označenie, na ktorom sa zakladá námietka: obrazová ochranná známka Spoločenstva „Cellini“ pre tovary zaradené okrem iného do triedy 14 (prihláška č. 1 456 102)

Rozhodnutie námietkového oddelenia: zamietnutie námietky

Rozhodnutie odvolacieho senátu: zrušenie rozhodnutia námietkového oddelenia a zamietnutie prihlášky ochrannej známky

Dôvody žaloby: porušenie článku 8 ods. 1 písm. b) nariadenia č. 40/94.

Žaloba podaná 23. februára 2006 – Stempher a Koninklijke Verpakkingsindustrie Stempher/Komisia

(Vec T-68/06)

(2006/C 96/46)

Jazyk konania: holandsčina

Účastníci konania

Žalobcovia: Stempher B.V. (Rijssen, Holandsko) a Koninklijke Verpakkingsindustrie Stempher C. V. (v zastúpení: J. K. de Pree, advokát)

Žalovaná: Komisia Európskych spoločenstiev

Návrhy žalobcov

— zrušiť článok 1 ods. 2 a články 2, 3 a 4 rozhodnutia Komisie K(2005) 4634, konečné znenie, z 30. novembra 2005 v konaní podľa článku 81 Zmluvy ES (prípady COMP/F/38.354 – Priemyselné vrecia) zmeneného a doplneného rozhodnutím Komisie zo 7. decembra 2005, alebo ho zrušiť prinajmenšom v rozsahu, v akom sa konštatuje, že Stempher porušil článok 81 ES, z tohto titulu je mu uložená pokuta, je vyzvaný ukončiť takéto porušovanie a v budúcnosti sa zdržať konania alebo činnosti opísanej v článku 1 ako aj akéhokoľvek konania alebo činnosti, ktorá sleduje rovnaký alebo podobný cieľ alebo má rovnaké alebo podobné následky, a v akom je toto rozhodnutie určené Stempheru,

— zaviazať Komisiu znášať vlastné trovy konania a nahradiť trovy konania žalobcov.

Žalobné dôvody a hlavné tvrdenia

Žalobcovia napádajú rozhodnutie Komisie z 30. novembra 2005 v konaní podľa článku 81 Zmluvy ES (prípady COMP/F/38.354 – Priemyselné vrecia).

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú, že rozhodnutie je v rozpore s článkom 81 ES a s článkami 7 a 23 nariadenia 1/2003⁽¹⁾ z dôvodu, že neexistujú dostatočné dôkazy odôvodňujúce konštatovanie, že žalobcovia porušili článok 81 ES.

Okrem toho žalobcovia uvádzajú, že rozhodnutie je v rozpore s článkom 25 nariadenia č. 1/2003 a predtým platného nariadenia č. 2988/74⁽²⁾, keďže oprávnenie sťažovať vytykané porušenie bolo premlčané.

Podporne žalobcovia uvádzajú, že článok 2 napadnutého rozhodnutia je v rozpore s článkom 23 ods. 3 nariadenia č. 1/2003 a s usmerneniami týkajúcimi sa ukladania pokút⁽³⁾. Závažnosť porušenia, ktoré je žalobcom vytykané, bola nesprávne posúdená a porušenie bolo nesprávne kvalifikované ako veľmi závažné. Žalobcovia navyše tvrdia, že pri uložení pokuty boli zohľadnené nesprávne skutočnosti a nepresné údaje. To malo za následok uloženie neprimerane vysokej pokuty.

Nakoniec žalobcovia uvádzajú, že napadnuté rozhodnutie porušilo podstatné formálne náležitosti, ako aj povinnosť odôvodniť rozhodnutie, keďže nebolo vykonané riadne vyšetrovanie a tak porušenie, ktorého sa žalobcovia mali dopustiť, ako ani trh, na ktorom k tomuto porušeniu došlo, neboli správne vymedzené. Podľa žalobcov rovnako neboli vymedzené kritéria, na základe ktorých bola posudzovaná závažnosť porušenia, z ktorého sú obvinení.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1/2003 zo 16. decembra 2002 o vykonávaní pravidiel hospodárskej súťaže stanovených v článkoch 81 a 82 Zmluvy (Ú. v. ES L 1, 2003, s. 1; Mim. vyd. 08/002, s. 205).

⁽²⁾ Nariadenie Rady (EHS) č. 2988/74 z 26. novembra 1974 o premlčacej lehote v sťažaní a pri výkone rozhodnutia v oblasti právnej úpravy dopravy a hospodárskej súťaže Európskeho hospodárskeho spoločenstva (Ú. v. ES L 319, 1974, s. 1; Mim. vyd. 07/001, s. 61).

⁽³⁾ Oznámenie Komisie – Usmernenia k metóde stanovovania pokút uložených podľa článku 15 ods. 2 nariadenia č. 17 a článku 65 ods. 5 Zmluvy o ESÚO (Ú. v. ES C 9, 1998, s. 3; Mim. vyd. 08/001, s. 171).